

รายงานผลดำเนินงานและสรุปผล
โครงการอบรมให้ความรู้ด้านกฎหมาย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
เมื่อวันศุกร์ ที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๓

.....

หัวข้อการอบรม

๑. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง
 - ๑.๑ การให้ความรู้ความเข้าใจกับเจ้าหน้าที่รวมทั้งประชาชน ในการไม่เพิกเฉยและไม่ทนต่อการทุจริต
 - ๑.๒ การให้ความรู้ความเข้าใจ ในการปลูกฝังความคิดแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตน กับผลประโยชน์ส่วนรวม
๒. การให้ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
๓. การให้ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติ สภาดำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒
๔. การให้ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเหตุเดือดร้อนรำคาญ

ผู้รับผิดชอบโครงการ นางสาวพรรณธิพา จอมหงษ์ นิติกรปฏิบัติการ งานนิติการ ฝ่ายกฎหมายและคดี สำนักงานปลัด อบต.

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ คณะผู้บริหาร สมาชิกสภาและเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณทุกระดับ ได้รับความรู้ความเข้าใจ ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ พระราชบัญญัติ กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติสภาดำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ และพระราชบัญญัติ- การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและ เหตุเดือดร้อนรำคาญ เพื่อนำไปปรับใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ และในส่วนของประชาชน สามารถรู้ถึงอำนาจหน้าที่ ตามกฎหมาย
๒. เพื่อเสริมสร้างสัมพันธอันดีต่อกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับประชาชนผู้เข้าร่วมอบรม

เป้าหมาย

ประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ คณะผู้บริหารองค์การบริหาร- ส่วนตำบลปากน้ำปราณ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ และเจ้าหน้าที่ขององค์การ- บริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณทุกระดับ จำนวน ๖๐ คน

วิธีดำเนินการ

๑. กำหนดเนื้อหาที่ใช้ในการอบรม
๒. จัดทำโครงการเพื่อเสนอขออนุมัติ
๓. ประชาสัมพันธ์โครงการฯ
๔. ประสานการดำเนินงานตามโครงการฯ เช่น ขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ การติดต่อวิทยากร

/๕.ดำเนินการ...

๕. ดำเนินการตามโครงการและตามกำหนดการที่วางไว้
๖. ประเมินผลการจัดอบรม
๗. รายงานสรุปผลการจัดอบรม

สถานที่ดำเนินการ

ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบางละมุง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

งบประมาณ

งบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ รายจ่ายเกี่ยวเนื่องกับการปฏิบัติราชการที่ไม่เข้าลักษณะรายจ่ายหมวดอื่นๆ โครงการอบรมให้ความรู้ด้านกฎหมาย ให้แก่ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ และผู้นำท้องถิ่น พนักงาน เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ (แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ หน้าที่ ๑๑๙ ลำดับที่ ๙) ตั้งไว้เป็นเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท โดยมีรายละเอียดค่าใช้จ่าย ดังนี้

๑. ค่าจ้างเหมาป้ายโครงการ (ขนาด ๓ ม. X ๑.๒ ม.)	เป็นเงิน ๕๔๐ บาท
๒. ค่าวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกอบรม ได้แก่ สมุดปกอ่อน
ปากกา (ชุดละ ๑๗บาท X ๖๐ ชุด)	เป็นเงิน ๑,๐๒๐ บาท
๓. ค่าตอบแทนวิทยากร จำนวน ๑ ท่าน ๒ ชั่วโมงๆ ละ ๖๐๐ บาท	เป็นเงิน ๑,๒๐๐ บาท
๔. ค่าอาหารว่างพร้อมเครื่องดื่ม (๒๕ บาท x ๒ x ๖๐ คน)	เป็นเงิน ๓,๐๐๐ บาท
๕. ค่าอาหารกลางวัน (๕๐ บาท x ๖๐ คน)	เป็นเงิน ๓,๐๐๐ บาท
รวมค่าใช้จ่ายในการอบรม ๘,๗๖๐ บาท	

ผู้รับผิดชอบโครงการ

งานนิติการ ฝ่ายกฎหมายและคดี สำนักงานปลัด อบต.องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ

ตัวชี้วัดโครงการ

๑. เจริญปริมาณ

ประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ และเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณทุกระดับ เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๗๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

๒. เจริญคุณภาพ

ผู้เข้ารับการอบรม ได้รับความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติ สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ และ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยเจ้าหน้าที่สามารถนำไปปรับใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ และในส่วนของประชาชน สามารถได้รับรู้ถึงอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่รัฐ ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติตนให้เป็นไปตามกรอบของกฎหมายได้อย่างถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๓๓

๓. เจริญประโยชน์

ผู้เข้ารับการอบรม ได้รับความรู้ความเข้าใจ ต่อปัญหาการทุจริต และสามารถนำไปปรับพฤติกรรม โดยไม่ยอมรับการทุจริตทุกประเภท รวมถึงการไม่เพิกเฉย และพร้อมที่จะดำเนินการเพื่อยับยั้งการทุจริตในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งได้รับความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน การป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน และได้รับ การเสริมสร้างพฤติกรรมและวิธีการทำงานที่สุจริตโปร่งใส ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อท้องถิ่นและประเทศชาติสืบไป คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๓๓

๑๒. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ผู้เข้ารับการอบรม ได้รับความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๓ ต่อปัญหาการทุจริต และสามารถนำไปปรับพฤติกรรม โดยไม่ยอมรับต่อการทุจริตทุกประเภท รวมถึงการไม่เพิกเฉยและพร้อมที่จะดำเนินการเพื่อยับยั้งการทุจริตในรูปแบบต่างๆ

๒. ผู้เข้ารับการอบรม ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ เกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้ง อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล

๓. ผู้เข้ารับการอบรม ได้รับความรู้ความเข้าใจในพระพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเหตุเดือดร้อนรำคาญ โดยเจ้าหน้าที่สามารถนำไปปรับใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ และในส่วนของประชาชนสามารถ ได้รับรู้ถึงอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่รัฐ

๔. ก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างประชาชนผู้เข้ารับการอบรมและหน่วยงานภาครัฐ

สรุปผลการดำเนินงานโครงการอบรมให้ความรู้ด้านกฎหมาย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

ภาคเช้า วิทยากรบรรยาย เรื่อง

๑. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ

๑.๑ การให้ความรู้ความเข้าใจกับเจ้าหน้าที่รวมทั้งประชาชน ในการไม่เพิกเฉยและไม่ทนต่อการทุจริต

๑.๒ การให้ความรู้ความเข้าใจ ในการปลูกฝังความคิดแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม

ราชการไทย กับสิทธิเสรีภาพของประชาชน

เดิมประเทศไทยมีการปกครอง “ระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์” ตั้งแต่สมัยอาณาจักรอยุธยาเป็นต้นมา มีพระมหากษัตริย์เป็นผู้ปกครองประชาชนแบบรวมศูนย์เด็ดขาด โดยมีเหล่าขุนนาง เช่น เจ้าพระยา พระยา พระ หลวงขุน หมื่น พัน นาย หรือ หมู่ เป็นผู้สนองงานของพระมหากษัตริย์ และในระหว่างนั้น ก็มีการ ปรับ เสริม เพิ่มเติม ระบบ การ บริหาร ราชการ แผ่นดิน เรื่อยมา จนกระทั่ง วันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๕ เกิดการเปลี่ยนแปลงการปกครองมาเป็น “ระบอบประชาธิปไตย” อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยมี ข้าราชการ เป็นผู้ปฏิบัติงานราชการแผ่นดิน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้กำเนิดหลักการที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับปวงชนชาวไทยในเรื่อง “สิทธิและเสรีภาพ” โดยมุ่งหวังที่จะคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนไม่ให้ถูกละเมิด ครอบงำที่ไม่กระทบกระเทือนหรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และไม่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐจะต้องคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชน ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดนโยบาย การบังคับใช้กฎหมาย การปฏิบัติต่อประชาชน หรือการดำเนินการใดๆ ให้ประชาชนได้รับผลกระทบน้อยที่สุด โดยยึดถือหลัก “ประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง”

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

หลักความคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของปวงชนชาวไทย

มาตรา ๒๕ วางหลักความคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ดังนี้ “สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย นอกจากที่บัญญัติคุ้มครองไว้เป็นการเฉพาะในรัฐธรรมนูญแล้ว การใดที่มีได้ห้ามหรือจำกัดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือในกฎหมายอื่น บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพที่จะทำการนั้นได้และได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ ตราบเท่าที่การใช้สิทธิหรือเสรีภาพเช่นว่านั้นไม่กระทบกระเทือนหรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และไม่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น

สิทธิหรือเสรีภาพใดที่รัฐธรรมนูญให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติหรือให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ แม้ยังไม่มีกฎหมายบัญญัติขึ้นใช้บังคับ บุคคลหรือชุมชนย่อมสามารถใช้สิทธิหรือเสรีภาพนั้นได้ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ

หน้าที่ของบุคคล

มาตรา ๕๐ (๑๐) บุคคลมีหน้าที่ไม่ร่วมมือหรือสนับสนุนการทุจริตและประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ

หน้าที่ของรัฐ

มาตรา ๖๓ รัฐต้องส่งเสริม สนับสนุน และให้ความรู้แก่ประชาชนถึงอันตรายที่เกิดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน และจัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบดังกล่าวอย่างเข้มงวด รวมทั้งกลไกในการส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแส โดยได้รับความคุ้มครองจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ

แนวนโยบายแห่งรัฐ

มาตรา ๗๖ รัฐพึงพัฒนาระบบการบริหารราชการแผ่นดิน ทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยหน่วยงานของรัฐต้องร่วมมือและช่วยเหลือกัน ในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดิน การจัดทำบริการสาธารณะและการใช้จ่ายเงินงบประมาณมีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน รวมตลอดทั้งพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีทัศนคติเป็นผู้ให้บริการประชาชนให้เกิดความสะดวกรวดเร็วไม่เลือกปฏิบัติและปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวความคิด เรื่อง “ผลประโยชน์ทับซ้อน” (Conflict of Interests)

- สถานะของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นมีความสัมพันธ์กับรัฐ ๒ สถานะ

สถานะหนึ่ง คือ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ซึ่งเป็นบุคคลที่ทำงานให้กับรัฐหรือตัวแทนของรัฐ กับอีกสถานะหนึ่ง คือ เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นเอกชนคนหนึ่ง

- เจ้าหน้าที่ของรัฐในฐานะผู้ใช้อำนาจรัฐจะทำอะไรได้ต้องมีกฎหมายให้อำนาจ

- ในฐานะเอกชนจะทำอะไรก็ได้ถ้าไม่มีกฎหมายห้าม

แนวความคิดพื้นฐาน เรื่องประโยชน์สาธารณะ

รัฐโดยองค์กรของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมีหน้าที่เป็นผู้ดูแลรักษาประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์สาธารณะแต่ในกรณีที่ประโยชน์ส่วนตัวของเอกชนไม่สอดคล้องกับประโยชน์สาธารณะจะต้องให้ประโยชน์สาธารณะอยู่เหนือประโยชน์ส่วนตัวของเอกชน

เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของรัฐมีความสัมพันธ์กับรัฐ ๒ สถานะดังกล่าว ดังนั้น ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องสามารถ แยกเรื่องตำแหน่งหน้าที่กับเรื่องส่วนตัวออกจากกันได้ และห้ามการกระทำที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม

ความหมายของ “ผลประโยชน์ทับซ้อน” (Conflict of Interests) สถานการณ์ซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐมีผลประโยชน์ส่วนตนอยู่ และได้ใช้อิทธิพลตามหน้าที่และความรับผิดชอบทางสาธารณะไปขัดกับผลประโยชน์ส่วนตัว”

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวม หรือ ผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interests) คือ การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวม หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการใด ๆ ตามอำนาจหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม แต่กลับเข้าไปมีส่วนได้เสียกับกิจกรรมหรือการดำเนินการที่เอื้อผลประโยชน์ให้กับตนหรือพวกพ้อง ทำให้การใช้อำนาจหน้าที่/การใช้ดุลยพินิจ (เพื่อส่วนรวม) เป็นโดยไม่สุจริต ก่อให้เกิดผลเสียต่อภาครัฐ

องค์ประกอบของผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interests)

๑. บุคคลนั้นมีสถานะ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ
๒. มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์ส่วนรวมในเรื่องนั้นๆ
๓. เกิดสถานการณ์ที่มีผลประโยชน์ขัดกัน (มีผลประโยชน์ส่วนตนเข้าไปเกี่ยวข้อง) โดยได้กระทำการ/ตัดสินใจ/ใช้ดุลยพินิจ อย่างใดอย่างหนึ่ง
๔. ประโยชน์ส่วนตนอาจเป็นทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดก็ได้/ทรัพย์สินหรือประโยชน์ของบุคคลอื่น

กรณีตัวอย่าง : การขัดกันแห่งผลประโยชน์กับการทุจริต

นาย ก. เป็นนักศึกษา ได้นำเอกสารและโน้ตย่อเข้าไปในห้องสอบ ข้อเท็จจริง คือ นาย ก. ได้ใช้โน้ตย่อในห้องสอบก่อนเข้าห้องสอบ แต่ด้วยความหลงลืมได้นำโน้ตย่อซึ่งยังคงค้างอยู่ในกระเป๋าเข้าไปในห้องสอบด้วย โดยไม่ได้ตั้งใจและไม่มีเจตนาขโมยหรือใช้ประโยชน์ใด ๆ กรณีเช่นนี้จึงเห็นได้ว่ามิได้มีการทุจริตในการสอบ ดังนั้น การนำเอกสารหรือโน้ตย่อเข้าไปในห้องสอบจึงไม่เท่ากับการทุจริตเสมอไป แต่ก็เป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม และในทางปฏิบัติการจะพิสูจน์เจตนาคงทำได้ยาก และโดยทั่วไปก็คงเชื่อว่าจะอาจจะมีการเตรียมการไปเพื่อทุจริตในการสอบ ดังนั้น จึงมักกำหนดห้ามมิให้นำโน้ตย่อเข้าไปในห้องสอบ

รูปแบบของ “ผลประโยชน์ทับซ้อน” (Conflict of Interests)

๑. การรับผลประโยชน์ต่างๆ ซึ่งผลประโยชน์ต่างๆ ได้แก่ ทรัพย์สิน ของขวัญ การลดราคา การรับความบันเทิง การรับบริการ การรับการฝึกอบรม หรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกันนี้ และผลจากการรับผลประโยชน์ต่าง ๆ นั้น ได้ส่งผลให้ต่อการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน ข้อ ๖ ข้าราชการต้องละเว้นจากการแสวงหาประโยชน์ที่มีขอบโดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่และไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม โดยอย่างน้อยต้องวางตน ดังนี้ (๑) ไม่เรียกรับ หรือยอมจะรับ หรือยอมให้ผู้อื่นเรียก รับ หรือยอมจะรับซึ่งของขวัญแทนตนหรือญาติของตน ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ว่าจะเกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่หรือไม่ก็ตาม เว้นแต่เป็นการให้โดยธรรมจรรยา หรือเป็นการให้ตามประเพณีหรือให้แก่บุคคลทั่วไป มีโทษทางวินัย ๕ สถาน

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบที่ ๑ การรับผลประโยชน์ต่างๆ

๑. ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน

ข้อ ๖ ข้าราชการต้องละเว้นจากการแสวงหาประโยชน์ที่มีขอบโดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่และไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม โดยอย่างน้อยต้องวางตน ดังนี้

(๑) ไม่เรียกรับ หรือยอมจะรับ หรือยอมให้ผู้อื่นเรียก รับ หรือยอมจะรับซึ่งของขวัญแทนตนหรือญาติของตน ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ว่าจะเกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่หรือไม่ก็ตาม เว้นแต่เป็นการให้โดยธรรมจรรยา หรือเป็นการให้ตามประเพณีหรือให้แก่บุคคลทั่วไป มีโทษทางวินัย ๕ สถาน

๒. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๒๘ ห้ามมิให้เจ้าพนักงานของรัฐผู้ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จากผู้ใด

มาตรา ๑๒๙ เจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา ๑๒๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๓๓ เจ้าพนักงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ ผู้ใดเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๕ - ๒๐ ปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ ๑๐๐,๐๐๐ - ๔๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๑๓๔ ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งโดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งตนได้เรียก รับ หรือยอมจะรับไว้ก่อนที่ตนได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๕ - ๒๐ ปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ ๑๐๐,๐๐๐ - ๔๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๑๓๕ ผู้ใดเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นเป็นการตอบแทนในการที่จะจงใจหรือได้จงใจ

เจ้าพนักงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ โดยวิธีอันทุจริตหรือผิดกฎหมายหรือโดยอิทธิพลของตน ให้กระทำการหรือไม่กระทำการในหน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๓๖ ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ เพื่อจงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๓. ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๔๙ ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภาจังหวัด หรือสมาชิกสภาเทศบาล เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๕ - ๒๐ ปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ ๑๐๐,๐๐๐ - ๔๐๐,๐๐๐ บาท หรือประหารชีวิต

มาตรา ๑๕๐ ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งโดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งตนได้เรียก รับ หรือยอมจะรับไว้ก่อนที่ตนได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๕ - ๒๐ ปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ ๑๐๐,๐๐๐ - ๔๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๑๔๓ ผู้ใดเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นเป็นการตอบแทนในการที่จะจงใจหรือได้จงใจเจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภาจังหวัดหรือสมาชิกสภาเทศบาลโดยวิธีอันทุจริตหรือผิดกฎหมายหรือโดยอิทธิพลของตน ให้กระทำการหรือไม่กระทำการในหน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔๔ ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภาจังหวัดหรือสมาชิกสภาเทศบาล เพื่อจงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษ : จำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔๘ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ ช่มชู้ใจหรือจงใจเพื่อให้บุคคลใดมอบให้หรือหามาให้ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๕ - ๒๐ ปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ ๑๐๐,๐๐๐ - ๔๐๐,๐๐๐ บาท หรือประหารชีวิต

กรณีตัวอย่าง : การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ

กรณีตัวอย่างที่ ๑

นาย ก. เจ้าพนักงานของรัฐใช้อำนาจในตำแหน่งโดยชอบว่าจ้างนายขาวเป็นผู้ก่อสร้างอาคารให้แก่ทางราชการ และมีการเซ็นสัญญาไปเรียบร้อยแล้ว นายขาวตั้งใจที่ตนได้เป็นผู้รับเหมาก่อสร้างนั้น จึงนำเงินจำนวนหนึ่งไปมอบให้แก่ นาย ก. โดย นาย ก. ได้รับเงินจำนวนนั้นไว้

กรณีตัวอย่างที่ ๒

นาย ก. เจ้าพนักงานของรัฐมีอำนาจหน้าที่พิจารณาที่จะว่าจ้างผู้รับเหมาก่อสร้างเป็นผู้ก่อสร้างอาคารให้แก่ทางราชการ แต่ก่อนทำสัญญา นาย ก. ได้รับเงินจำนวนหนึ่งจากนายขาว จึงได้เชิญนายขาวมาทำสัญญาให้ได้เป็นผู้รับเหมาก่อสร้างนั้น

๒. การธุรกิจกับตนเองหรือเป็นคู่สัญญา เป็นการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเฉพาะผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ เข้าไปมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับหน่วยงานที่ตนสังกัด โดยอาจจะเป็นเจ้าของบริษัทที่ทำสัญญาเอง หรือเป็นของเครือญาติ สถานการณ์เช่นนี้เกิดบทบาทที่ขัดแย้ง หรือเรียกได้ว่าเป็นทั้งผู้ซื้อและผู้ขายในเวลาเดียวกัน

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบที่ ๒ การทำธุรกิจกับตนเองหรือเป็นคู่สัญญา

๑. ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน

ข้อ ๖ ข้าราชการต้องละเว้นจากการแสวงหาประโยชน์ที่มีขอบโดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่และไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม โดยอย่างน้อยต้องวางตน ดังนี้

(๓) ไม่เสนอ หรืออนุมัติโครงการ การดำเนินการ หรือการทำนิติกรรมหรือสัญญาซึ่งตนเองหรือบุคคลอื่นจะได้ประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายหรือประมวลจริยธรรมนี้

๒. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๑๒๖ ห้ามมิให้กรรมการ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และเจ้าพนักงานของรัฐที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด ดำเนินกิจการดังต่อไปนี้

(๑) เป็นคู่สัญญาหรือมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับหน่วยงานของรัฐ...

(๒) เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่เข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐ...

(๓) รับสัมปทานหรือคงถือไว้ซึ่งสัมปทานจากรัฐ หรือเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ อันมีลักษณะผูกขาดตัดตอน หรือเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่รับสัมปทานหรือเข้าเป็นคู่สัญญาในลักษณะดังกล่าว...

มาตรา ๑๖๘ เจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา ๑๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕๒ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่จัดการหรือดูแลกิจการใด เข้ามีส่วนได้เสียเพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นเนื่องด้วยกิจการนั้น ต้องระวางโทษ : จำคุกตั้งแต่ ๑ - ๑๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ - ๒๐๐,๐๐๐ บาท

๓. การทำงานหลังจากออกจากตำแหน่งสาธารณะหรือหลังเกษียณ (Post - employment) เป็นการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐพ้นจากตำแหน่งสาธารณะ และไปทำงานในบริษัทเอกชนที่ดำเนินธุรกิจประเภทเดียวกันหรือบริษัทที่มีความเกี่ยวข้องกับหน่วยงานเดิม โดยบุคคลผู้เคยดำรงตำแหน่งในสาธารณะมาก่อน มักจะรู้ข้อมูลความลับ ขั้นตอนวิธีการทำงาน มีอิทธิพลต่อเจ้าหน้าที่ที่ยังดำรงตำแหน่งอยู่

/และใช้...

และใช้สิทธิพลหรือความสัมพันธ์จากที่เคยดำรงตำแหน่งในหน่วยงานเดิมนั้นหาประโยชน์จากหน่วยงานให้กับบริษัท และตนเอง นอกจากนี้อาจมีข้อสงสัยได้ว่า ขณะที่ยังดำรงตำแหน่งอยู่ได้มีการเอื้อประโยชน์ให้กับภาคเอกชน หรือมีการปฏิบัติหน้าที่ไปโดยไม่ถูกต้องเพื่อเอกชนนั้น และเมื่อพ้นจากตำแหน่งก็จะได้รับการตอบแทนคืนจากภาคเอกชน ซึ่งในกรณีนี้อาจเป็นการเรียกรับสินบน

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบที่ ๓ การทำงานหลังจากออกจากตำแหน่งสาธารณะหรือหลังเกษียณ

๑. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๑๒๗ ห้ามมิให้กรรมการ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงและ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ห้ามเข้าไปมีส่วนได้เสียในฐานะเป็นกรรมการ ที่ปรึกษา ตัวแทน พนักงานหรือลูกจ้างในธุรกิจของเอกชน... ตาม ม.๑๒๖ (๔) ภายใน ๒ ปี นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๑๗๐ เจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติ มาตรา ๑๒๗ ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

กรณีตัวอย่าง : การทำงานหลังจากออกจากตำแหน่งสาธารณะหรือหลังเกษียณ

ผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงสาธารณสุขไปเป็นผู้บริหารให้กับบริษัทผลิตยา หลังเกษียณอายุราชการ

๒. ผู้บริหารระดับสูงของกรมประชาสัมพันธ์ไปเป็นผู้บริหารให้กับบริษัทผลิตรายการโทรทัศน์ ซึ่งเป็นคู่สัญญากับกรมประชาสัมพันธ์

๓. การที่ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกษียณแล้ว ใช้สิทธิพลที่เคยดำรงตำแหน่งในหน่วยงานรัฐ รับเป็นที่ปรึกษาให้บริษัทเอกชนที่ตนเคยติดต่อประสานงาน โดยอ้างว่าจะสามารถติดต่อกับหน่วยงานของรัฐได้อย่างราบรื่น

๔. การทำงานพิเศษ (Outside employment or moonlighting) ในรูปแบบนี้มีได้หลายลักษณะ ไม่ว่าจะเป็นการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งบริษัทดำเนินธุรกิจ ที่เป็นการแข่งขันกับหน่วยงานหรือ องค์กรสาธารณะที่ตนสังกัด หรือการรับจ้างพิเศษเป็นที่ปรึกษาโครงการ โดยอาศัยตำแหน่งในราชการสร้างความน่าเชื่อถือว่าโครงการของผู้ว่าจ้างจะไม่มีปัญหาติดขัดในการพิจารณาจากหน่วยงานที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นสังกัดอยู่

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบที่ ๔ การทำงานพิเศษ

๑. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๘๒ กำหนดให้ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องกระทำการอันเป็นข้อปฏิบัติ ดังต่อไปนี้ ...

(๕) ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้ ...

มาตรา ๘๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่กระทำการใดอันเป็นข้อห้าม ดังต่อไปนี้ ...

(๖) ต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

๒. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๑๒๖ ห้ามมิให้กรรมการ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และเจ้าพนักงานของรัฐที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด ดำเนินกิจการดังต่อไปนี้

(๔) เข้าไปมีส่วนได้เสียในฐานะเป็นกรรมการ ที่ปรึกษา ตัวแทน พนักงานหรือลูกจ้าง ในธุรกิจของเอกชน...

มาตรา ๑๖๘ เจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา ๑๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

กรณีตัวอย่าง : การทำงานพิเศษ

๑. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี กรมสรรพากร รับจ้างทำบัญชีและยื่นแบบแสดงรายการให้บริษัทที่ต้องถูกตรวจสอบ

๒. ผู้จัดการโรงพิมพ์ของรัฐ ตั้งบริษัทเอกชนเกี่ยวกับการพิมพ์

๓. เจ้าหน้าที่ของรัฐอาศัยตำแหน่งหน้าที่ทางราชการรับจ้างเป็นที่ปรึกษาโครงการเพื่อให้บริษัทเอกชนที่ว่าจ้างนั้นมีความน่าเชื่อถือมากกว่าบริษัทคู่แข่ง

๔. การที่เจ้าหน้าที่รัฐไม่ทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่ แต่เอาเวลาไปรับงานพิเศษอื่น ๆ ที่อยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

๕. การรู้ข้อมูลภายใน (Inside information) เป็นสถานการณ์ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ประโยชน์จากการที่ตนเองรับรู้ข้อมูลภายในหน่วยงาน และนำข้อมูลนั้นไปหาผลประโยชน์ให้กับตนเองหรือพวกพ้อง อาจจะไปหาประโยชน์โดยการขายข้อมูลหรือเข้าเอาประโยชน์เสียเอง

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบที่ ๕ การรู้ข้อมูลภายใน

๑. พระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๘๒ กำหนดให้ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องกระทำการอันเป็นข้อปฏิบัติ ดังต่อไปนี้ ...

(๖) ต้องรักษาความลับของราชการ

๒. ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน

ข้อ ๙ ข้าราชการต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการอย่างเคร่งครัด และรวดเร็ว ไม่ถ่วงเวลาให้เนิ่นช้าและใช้ข้อมูลข่าวสารที่ได้มาจากการดำเนินงานเพื่อการในหน้าที่... โดยอย่างน้อยต้องวางตนดังนี้

(๑) ไม่ใช้ข้อมูลที่ได้มาจากการดำเนินงานไปเพื่อการอื่น อันไม่ใช่การปฏิบัติหน้าที่โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อเอื้อประโยชน์แก่ตนเองหรือบุคคลอื่น

๓. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๑๘๐ ผู้ใดเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หากการเปิดเผยตามวรรคหนึ่งเป็นการเปิดเผยชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา หรือชื่อและที่อยู่ของผู้ชี้ข้อแฉ แจ้งเบาะแส หรือให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริง หรือเปิดเผยทะเบียนที่จัดทำขึ้นต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๑ - ๕ ปี และปรับตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ - ๑๐๐,๐๐๐ บาท

กรณีตัวอย่าง : การรู้ข้อมูลภายใน

กรณีที่ ๑. เจ้าหน้าที่ของรัฐรู้ข้อมูลโครงการตัดถนนเข้าหมู่บ้าน จึงบอกให้ญาติพี่น้องไปซื้อที่ดินบริเวณโครงการดังกล่าว เพื่อขายให้กับราชการในราคาที่สูงขึ้น

กรณีที่ ๒. การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการขายโทรทัศน์สามมิติ (Spec) ของวัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ในการวางโครงข่ายโทรทัศน์สามมิติ แล้วแจ้งข้อมูลให้กับบริษัทเอกชนที่ตนรู้จักเพื่อให้ได้เปรียบในการประมูล

๖. การใช้ทรัพย์สินของราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตัว (Using your employer's property for private advantage) เป็นการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐนำเอาทรัพย์สินของราชการซึ่งจะต้องใช้ เพื่อประโยชน์ของทางราชการเท่านั้นไปใช้เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือพวกพ้อง หรือการใช้ผู้ใต้บังคับบัญชาไปทำงานส่วนตัว

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบที่ ๖ การใช้ทรัพย์สินของราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตัว

๑. ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน

ข้อ ๕ ข้าราชการต้องแยกเรื่องส่วนตัวออกจากตำแหน่งหน้าที่ และยึดถือประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน โดยอย่างน้อยต้องวางตน ดังนี้ ...

(๒) ไม่ใช้เวลาราชการ เงิน ทรัพย์สิน บุคลากร บริการ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกของทางราชการไปเพื่อประโยชน์ส่วนตัวของตนเองหรือผู้อื่น เว้นแต่ได้รับอนุญาตโดยชอบด้วยกฎหมาย

ข้อ ๑๐ ข้าราชการต้องมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษาคุณภาพ และมาตรฐานแห่งวิชาชีพ โดยเคร่งครัด โดยอย่างน้อยต้องวางตน ดังนี้ ...

(๒) ใช้งบประมาณ ทรัพย์สิน สิทธิและประโยชน์ที่ทางราชการจัดให้ ด้วยความประหยัด คุ่มค่า ไม่ฟุ่มเฟือย

๒. ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๔๗ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ เปียดบังทรัพย์สินนั้นเป็นของตนเอง หรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่ ๕ - ๒๐ ปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ ๑๐๐,๐๐๐ - ๔๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๑๕๑ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ เทศบาล สุขาภิบาลหรือเจ้าของทรัพย์สินนั้น ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่ ๕ - ๒๐ ปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ ๑๐๐,๐๐๐ - ๔๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๑๕๓ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงานมีหน้าที่จ่ายทรัพย์สิน จ่ายทรัพย์สินนั้นเกินกว่าที่ควรจ่าย เพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๑ - ๑๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ - ๒๐๐,๐๐๐ บาท

กรณีตัวอย่าง :การใช้ทรัพย์สินของราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตัว

กรณีที่ ๑ ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีอำนาจหน้าที่ในการอนุญาตให้ใช้รถยนต์ส่วนบุคคลของสถานพินิจฯ จึงเป็นเจ้าของพนักงานซึ่งมีหน้าที่จัดการหรือรักษารถยนต์ส่วนบุคคล ซึ่งเป็นทรัพย์สินของสถานพินิจฯ ได้มีคำสั่งให้พนักงานขับรถใช้รถยนต์ส่วนบุคคลรับส่งระหว่างที่พักกับที่ทำงานเป็นประจำ และให้พาไปทำธุระส่วนตัวในวันหยุด

๗. การนำโครงการสาธารณะลงในเขตเลือกตั้งเพื่อประโยชน์ในทางการเมือง (Pork - barreling) เป็นการที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือผู้บริหารระดับสูงอนุมัติโครงการไปลงพื้นที่ หรือบ้านเกิดของตนเอง หรือการใช้งบประมาณสาธารณะเพื่อหาเสียง

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบที่ ๗ การนำโครงการสาธารณะลงในเขตเลือกตั้งเพื่อประโยชน์ในทางการเมือง

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๑๔๔ ในการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และร่างพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย

วรรคสอง ในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือคณะกรรมาธิการ การเสนอ การแปรญัตติ หรือการกระทำด้วยประการใดๆ ที่มีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภาหรือกรรมาธิการมีส่วนร่วม ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมในการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่าย จะกระทำมิได้ - ถ้าผู้กระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติดังกล่าวเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา ให้ผู้กระทำการนั้น

๑) สิ้นสุดสมาชิกภาพนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

๒) ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง

๓) รับผิดชอบใช้เงินนั้นคืนพร้อมด้วยดอกเบี้ย

วรรคสาม แต่ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้กระทำการหรืออนุมัติให้กระทำการหรือรู้ว่ามี การกระทำดังกล่าวแต่ไม่ได้สั่งยับยั้ง ให้คณะรัฐมนตรี

- ๑) พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ
- ๒) และให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง
- ๓) รับผิดชอบใช้เงินนั้นคืนพร้อมด้วยดอกเบี้ย

กรณีตัวอย่าง : การนำโครงการสาธารณะลงในเขตเลือกตั้งเพื่อประโยชน์ในทางการเมือง

กรณีที่ ๑ การที่นักการเมืองในจังหวัด ขอเพิ่มงบประมาณเพื่อทำโครงการตัดถนนหรือสร้างสะพาน ในจังหวัด โดยใช้ชื่อหรือนามสกุลตนเองเป็นชื่อสะพานและถนนนั้น เพื่อแสดงความเป็นเจ้าของสิ่งสาธารณะ

๘. การใช้ตำแหน่งหน้าที่เอื้อประโยชน์แก่เครือญาติหรือพวกพ้อง (Nepotism)

หรืออาจจะเรียกว่าระบบอุปถัมภ์พิเศษ

๑. การอนุมัติแต่งตั้งคู่สมรสหรือลูกเข้ามารับตำแหน่งสำคัญ ๆ ในหน่วยงาน
๒. การใช้อำนาจแต่งตั้งหรือเลื่อนชั้นอย่างไม่เป็นธรรม
๓. การคัดสรร คัดเลือกบุคลากรอย่างไม่โปร่งใส

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบที่ ๘ การใช้ตำแหน่งหน้าที่เอื้อประโยชน์แก่เครือญาติ หรือพวก

พ้อง

๑) ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๔๘ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงานใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ ช่มชู้ใจหรือจูงใจ เพื่อให้บุคคลใดมอบให้หรือหามาให้ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่ ๕ - ๒๐ ปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ ๑๐๐,๐๐๐ - ๕๐๐,๐๐๐ บาท หรือประหารชีวิต

มาตรา ๑๕๑ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ใช้อำนาจใน ตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ เทศบาล สุขาภิบาลหรือเจ้าของทรัพย์สินนั้น ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่ ๕ - ๒๐ ปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ ๑๐๐,๐๐๐ - ๕๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๑๕๒ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่จัดการหรือดูแลกิจการใด เข้ามีส่วนได้เสีย เพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นเนื่องด้วยกิจการนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๑ - ๑๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ - ๒๐๐,๐๐๐ บาท

กรณีตัวอย่าง : การใช้ตำแหน่งหน้าที่เอื้อประโยชน์แก่เครือญาติหรือพวกพ้อง

กรณีที่ ๑ นาย A เป็นหนึ่งในกรรมการสรรหา ซึ่งมีอำนาจหน้าที่สรรหาหรือคัดเลือกผู้สมัครเพื่อจะมา ดำรงตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่ง และภรรยาของนาย A. ได้สมัครเข้ารับการสรรหาในตำแหน่งดังกล่าวด้วย กรณีเช่นนี้ นาย A. ในฐานะกรรมการสรรหา ย่อมมีหน้าที่คัดสรรผู้ที่เหมาะสมและดีที่สุดเพื่อมาดำรงตำแหน่ง แต่นาย A. มีผลประโยชน์ส่วนตนอยู่ด้วยในขณะเดียวกัน สถานการณ์เช่นนี้ ประชาชนย่อมระแวงสงสัยได้ว่า นาย A. จะไม่ใช่ดุลยพินิจเลือกผู้ที่เหมาะสมและดีที่สุดเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

กรณีที่ ๒ ส่วนกรณีที่โจทก์ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ถูกตั้งกรรมการสอบและส่งเรื่องไปยัง ป.ป.ช. หาได้เป็นเหตุให้คู่กรณีมีอำนาจย้ายโยกให้ไปดำรงตำแหน่งที่ต่ำกว่าเดิมโดยไม่ยินยอมและยังถือไม่ได้ว่าโยก อยู่ระหว่างดำเนินการทางวินัย หรือตกเป็นจำเลยในคดีอาญา จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้คู่กรณี ยกเลิกคำสั่งดังกล่าว

๙. การใช้อิทธิพลเข้าไปมีผลต่อการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงาน ของรัฐอื่น คือ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐอาศัยตำแหน่งหน้าที่ของตนเอง เข้าแทรกแซงการปฏิบัติงานของ เจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยระเบียบ และกฎหมายหรือฝ่าฝืนจริยธรรม

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบที่ ๙ การใช้อิทธิพลเข้าไปมีผลต่อการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐอื่น

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๑๘๕ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาต้องไม่ใช่สถานะหรือตำแหน่งการเป็นสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภากระทำการใด ๆ อันมีลักษณะที่เป็นการก้าวก่ายหรือแทรกแซงเพื่อประโยชน์ของตนเอง ของผู้อื่น หรือของพรรคการเมือง ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินงานในหน้าที่ประจำของข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ กิจกรรมที่รัฐถือหุ้นใหญ่ หรือราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) การกระทำในลักษณะที่ทำให้ตนมีส่วนร่วมในการใช้จ่ายเงินงบประมาณหรือให้ความเห็นชอบในการจัดทำโครงการใด ๆ ของหน่วยงานของรัฐ

(๓) การบรรจุ แต่งตั้ง โยกย้าย โอน เลื่อนตำแหน่ง เลื่อนเงินเดือนหรือการให้พ้นจากตำแหน่งของข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำและมีใช้ข้าราชการการเมือง พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ กิจกรรมที่รัฐถือหุ้นใหญ่ หรือราชการส่วนท้องถิ่น
บทกำหนดโทษ พ้นจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา

๒. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๘๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่กระทำการอันเป็นข้อห้าม ดังต่อไปนี้...

(๓) ต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

(๕) ต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน
มีโทษทางวินัยมี ๕ สถาน

๓. ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน

ข้อ ๔ ข้าราชการต้องมีจิตสำนึกที่ดีและความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ เสียสละ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรวดเร็ว โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ โดยอย่างน้อยต้องวางตน ดังนี้ ...

(๒) ละเว้นจากการกระทำทั้งปวงที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อตำแหน่งหน้าที่ของตนหรือของข้าราชการอื่น ไม่ก้าวก่ายหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการอื่นโดยมิชอบ
มีโทษทางวินัยมี ๕ สถาน

๔. ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๔๘ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ ข่มขืนใจหรือจู่ใจเพื่อให้บุคคลใดมอบให้หรือหามาให้ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๕ - ๒๐ ปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ ๑๐๐,๐๐๐ - ๔๐๐,๐๐๐ บาท หรือประหารชีวิต

กรณีตัวอย่าง การใช้อิทธิพลเข้าไปมีผลต่อการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐอื่น

กรณีที่ ๑ นาย A. เป็นหัวหน้าส่วนราชการแห่งหนึ่งในจังหวัด ได้รู้จักสนิทสนมกับ นาย B. หัวหน้าส่วนราชการอีกแห่งหนึ่งในจังหวัดเดียวกัน นาย A. จึงใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัวฝากลูกชาย คือ นาย C. เข้ารับราชการภายใต้สังกัดของนาย B.

กรณีที่ ๒ การให้ฝ่ายจัดซื้อจัดหาพัสดุต้องตรวจรับงานที่ไม่ถูกต้องจากบริษัทที่เป็นพรรคพวก

กรณีที่ ๓ การสั่งการโดยไม่ชอบธรรมเพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับตนเองหรือพรรคพวก

กรณีที่ ๔ การสั่งการให้คณะกรรมการสอบสวนหยุดทำการสอบสวน

๑๐. รูปแบบอื่น ๆ คือ พฤติการณ์ของการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมที่นอกเหนือจาก ๙ รูปแบบดังกล่าว

แนวทางการรับมือการขัดกันแห่งผลประโยชน์

หลัก : ไม่อยู่ในสถานการณ์ของการขัดกันแห่งผลประโยชน์เสียแต่ต้น

- กรณีที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ผู้มีอำนาจควรหยุดการปฏิบัติหน้าที่ หรือหยุดการพิจารณา วินิจฉัย หรือลงมติ ในเรื่องนั้น

- กรณีที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงการปฏิบัติหน้าที่ได้ ควรแจ้ง ประกาศ หรือเปิดเผยข้อมูลต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง ผู้บังคับบัญชา หรือสาธารณะ

- กรณีที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงการปฏิบัติหน้าที่ได้ ควรปฏิบัติหน้าที่ หรือพิจารณาโดยยึดหลัก เหตุผล โปร่งใส และเปิดเผย

- ศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขัดกันแห่งผลประโยชน์

ภาคบ่าย วิทยากรบรรยาย เรื่อง พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติ สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ (ช่วงเวลา ๑๓.๐๐ น. - ๑๔.๐๐ น.)

๑. เรื่อง พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

๑.๑ การกระจายอำนาจ คืออะไร

การกระจายอำนาจ คือ การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ ทรัพยากร และภารกิจ จากภาครัฐส่วนกลาง ให้แก่องค์กรอื่นใด ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐส่วนภูมิภาค องค์กรอิสระ องค์กรท้องถิ่น องค์กรเอกชน โดยเฉพาะภาคประชาชน ไปดำเนินการแทน ซึ่งการถ่ายโอนดังกล่าว อาจจะมีลักษณะเป็นการถ่ายโอนเฉพาะภารกิจ ซึ่งเป็นการแบ่งภารกิจ ให้แก่องค์กรที่ได้รับการกระจายอำนาจดำเนินการ หรือ เป็นการถ่ายโอนโดยยึดพื้นที่เป็นหลัก ซึ่งเป็นการแบ่งพื้นที่เป็นหน่วยงานย่อยในการดำเนินการ

๑.๒ แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการกระจาย

การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น เป็นยุทธศาสตร์หนึ่งในการบริหารจัดการบ้านเมืองของรัฐในระบบประชาธิปไตย โดยมีจุดมุ่งหมายของรัฐบาลลงเหลือภารกิจหลักเท่าที่ต้องทำ เท่าที่จำเป็น และให้ประชาชนได้มีส่วนในการบริหารงานชุมชนท้องถิ่น ตามเจตนารมณ์ของประชาชนมากขึ้น การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น จึงเป็นการจัดความสัมพันธ์ทางอำนาจ หน้าที่ใหม่ ระหว่างส่วนกลางกับส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์บ้านเมือง ที่เปลี่ยนแปลงไปในสภาวะที่สังคมมีกลุ่มที่หลากหลาย มีความต้องการ และความคาดหวังจากรัฐที่เพิ่มขึ้น และแตกต่างกัน ขัดแย้งกัน ในขณะที่รัฐเองก็มีขีดความสามารถ และทรัพยากรที่จำกัด ในการตอบสนองปัญหา ความต้องการ ที่เกิดขึ้นในแต่ละท้องถิ่นได้ทันต่อเหตุการณ์ และตรงกับความต้องการของท้องถิ่น

การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น เป็นการกระจายสิ่งต่อไปนี้ จากส่วนกลางให้กับท้องถิ่น

๑) การกระจายหน้าที่ ที่เป็นประโยชน์โดยตรงกับท้องถิ่น ให้ท้องถิ่นรับผิดชอบดำเนินการเอง

๒) การกระจายอำนาจการตัดสินใจดำเนินการ ตามหน้าที่ที่ส่วนกลางกระจายไปให้ท้องถิ่น

ดำเนินการ

๓) การกระจายบุคลากร งบประมาณ เทคโนโลยีที่เหมาะสมให้กับท้องถิ่น ความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ เป็นการกระจายความรับผิดชอบต่อภารกิจ หน้าที่ ที่รัฐ กับผู้บริหารท้องถิ่น และประชาชน ร่วมกันรับผิดชอบ

๔) การกระจายความพร้อม ที่มีอยู่ในส่วนกลางให้กับท้องถิ่นเพื่อสร้างขีดความสามารถให้แก่ท้องถิ่น เป็นการทำให้ท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง สามารถบริหารจัดการท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๓ เป้าหมายของการกระจายอำนาจ

- เพื่อให้บริการต่างๆ สามารถตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนมากขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยมีการถ่ายโอนภารกิจ เป็นเครื่องมือหนึ่งในการดำเนินการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว รูปแบบการกระจายอำนาจ การจัดบริการสาธารณะ จึงไม่ควรจำกัดอยู่ที่การโอนภารกิจแต่เพียงอย่างเดียว แต่ควรให้ความสำคัญกับรูปแบบที่สามารถตอบสนอง ต่อวัตถุประสงค์ทั้งสองประการเป็นหลัก

- พึงระลึกว่า การกระจายอำนาจ ไม่ใช่เครื่องมือที่จะสามารถแก้ไขปัญหาทุกปัญหาได้ เพราะการกระจายอำนาจ อาจก่อให้เกิดปัญหา ความไม่เท่าเทียมกัน ที่เกิดจากระดับการพัฒนา ที่แตกต่างกันของแต่ละพื้นที่ การขาดผู้บริหารที่มีความสามารถเพียงพอ ที่จะรองรับระบบที่มีการกระจายอำนาจได้

๑.๔ ประเภทของการกระจายอำนาจ

๑. การมอบอำนาจการตัดสินใจด้านการบริหารจัดการจากส่วนกลางสู่ภูมิภาค
๒. การมอบอำนาจหน้าที่ให้แก่องค์กรกึ่งรัฐ ที่เป็นอิสระ ภายใต้การกำกับจากภาครัฐ
๓. การกระจายอำนาจการปกครองให้แก่รัฐบาลส่วนท้องถิ่น
๔. การมอบหน้าที่ให้แก่องค์กร หรือ หน่วยงานเอกชน
๕. การสร้างให้ประชาชน มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

๑.๕ เหตุที่ต้องมีการกระจายอำนาจ

๑. เพื่อให้การดำเนินงานของรัฐ มีประสิทธิภาพมากขึ้น ลดขั้นตอนการดำเนินการ อันเนื่องจากการล่าช้าในการตัดสินใจจากส่วนกลาง
๒. เพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนได้อย่างแท้จริง
๓. เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

มาตรา ๗๘ กำหนดว่า รัฐจะต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น และระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนาของประชาชนในจังหวัดนั้น” นอกจากนี้ในการด้านการปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ยังได้ระบุไว้ในหมวด ๘ รวมทั้งหมด ๘ มาตรา อันเริ่มตั้งแต่มาตราที่ ๒๘๒ ถึงมาตรา ๒๙๐ ซึ่งโดยรวมแล้วพบว่ามาตราทั้งหมดกล่าวถึง การที่รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่ท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเอง ตามความต้องการของประชาชน ในท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงิน การคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะโดยรัฐบาลเป็นเพียงผู้ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่าที่จำเป็นภายในกรอบของกฎหมายเท่านั้น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท) หมายถึง องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา

รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีดังนี้

(๑) ภาษี อากร ธรรมเนียม

เทศบาล เมืองพัทยาและองค์กรบริหารส่วนตำบลอาจมีรายได้จากภาษีอากร ค่าธรรมเนียม และเงินรายได้ดังต่อไปนี้

- ภาษีโรงเรือน+ภาษีป้าย+ภาษีบ รุงท้องถิ่น+ภาษีมูลค่าเพิ่ม(ร้อยละ๓๐ของที่จัดเก็บ)+ภาษีสรรพสามิต+ภาษีสรรพสามิต+พนัน+แร่+ฆ่าสัตว์+รังนกอีแอ่น+ปิโตรเลียม

(๒) รายรับอื่น

- รายได้จากทรัพย์สินขององค์กร, สาธารณูปโภค, การพาณิชย์, ค่าบริการ, เงินอุดหนุนจากรัฐบาล ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ
- เงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ องค์กรต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ
- รายได้จากการจำหน่ายพันธบัตร
- เงินกู้จากกระทรวง ทบวง กรม องค์กร หรือนิติบุคคลต่างๆ
- เงินกู้จากต่างประเทศ องค์กรต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ
- เงินและทรัพย์สินอย่างอื่นที่มีผู้อุทิศให้
- เงินช่วยเหลือหรือเงินค่าตอบแทน
- รายได้จากทรัพย์สินของแผ่นดิน หรือรายได้จากทรัพย์สินของรัฐวิสาหกิจที่ดำเนินการเพื่อมุ่งหากำไรในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- รายได้จากค่าธรรมเนียมพิเศษ เป็นต้น

๒. พระราชบัญญัติ สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒

๒.๑ จำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วน ตำบล/เขตเลือกตั้ง/การได้มาซึ่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

๑. เขตเลือกตั้ง กำหนดให้เขตหมู่บ้านเป็นเขตเลือกตั้ง

๒. จำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กำหนดให้มีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนเขตละ ๑ คน โดยเริ่มต้นที่จำนวนสมาชิก ๖ คน ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลใดมีหนึ่งเขตเลือกตั้ง ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหาร ส่วนตำบลหกคน

(๒) ในกรณีที่ องค์การบริหารส่วนตำบลใดมี สองเขตเลือกตั้ง ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหาร ส่วนตำบลเขตเลือกตั้งละสามคน

(๓) ในกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลใดมีสามเขตเลือกตั้ง ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเขตเลือกตั้งละสองคน

(๔) ในกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลใดมีสี่เขตเลือกตั้ง ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเขตเลือกตั้งละหนึ่งคน เว้นแต่เขตเลือกตั้งใดมีจำนวนราษฎรมากที่สุดสองเขตเลือกตั้งแรก ให้เขตเลือกตั้งนั้นมีสมาชิกเพิ่มขึ้น อีกเขตเลือกตั้งละหนึ่งคน

(๕) ในกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลใดมีห้าเขตเลือกตั้ง ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเขตเลือกตั้งละหนึ่งคน เว้นแต่เขตเลือกตั้งใดมีจำนวนราษฎรมากที่สุด ให้เขตเลือกตั้งนั้นมีสมาชิกเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน

๓. กรณีจำนวนราษฎรไม่ถึง ๒๕ คน กรณีหมู่บ้านใดมีราษฎรตามหลักฐานการทะเบียนราษฎรไม่ถึง ๒๕ คน ให้รวมหมู่บ้านนั้นกับหมู่บ้านที่มีพื้นที่ติดต่อกันและเมื่อรวมกันแล้วจะมี ราษฎรถึง ๒๕ คนเป็นเขตเลือกตั้งเดียวกัน

๔. จำนวนสมาชิกกรณีจัดการเลือกตั้ง กรณีจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่เพราะเหตุที่ไม่มีผู้ได้รับเลือกตั้งไม่ครบจำนวน ถ้ายังไม่ครบจำนวนอีกให้ถือว่าสมาชิกนั้นประกอบด้วยจำนวนที่มีอยู่ จนกว่าจะครบอายุสภาฯ เว้นแต่จะมีจำนวนสมาชิกไม่ถึง ๖ คน

๒.๒ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามและการกระทำอันต้องห้ามของสมาชิก สภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

๑. คุณสมบัติของผู้บริหารท้องถิ่น

๑.๑ อายุนายกองค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นนายก-องค์การบริหารส่วนตำบลต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๓๕ ปีนับถึงวันเลือกตั้ง (มาตรา ๕๘/๑)

๑.๒ วาระการดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้งแต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระไม่ได้ ในกรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลดำรงตำแหน่งไม่ครบระยะเวลาสี่ปีก็ให้ถือเป็นหนึ่งวาระ และเมื่อได้ดำรงตำแหน่งสองวาระติดต่อกันแล้วจะดำรงตำแหน่งได้อีกเมื่อพ้นระยะเวลาสี่ปีนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง

๑.๓ คุณสมบัติของรองนายก อบต. คุณสมบัติเช่นเดียวกับนายก อบต. ยกเว้นการนับอายุและการนับเวลา ของคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามอื่นให้นับถึงวันแต่งตั้ง

๑.๔ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามอื่น คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้บริหารนอกจากที่กล่าวมา ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือ ผู้บริหารท้องถิ่น

๒. การกระทำอันต้องห้ามของผู้บริหารท้องถิ่น

๒.๑ ดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่อื่นใดในส่วนราชการ หน่วยงานของ รัฐหรือรัฐวิสาหกิจ เว้นแต่ตำแหน่งที่ดำรงตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย หรือเป็นการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดินหรือ ตามนโยบายของรัฐบาล

๒.๒ เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาหรือกิจการที่กระทำกับหรือให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลนั้น หรือมีส่วนได้เสียในสัญญาหรือกิจการ ที่กระทำหรือจะกระทำกับหรือให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น โดยพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่าเป็นการต่างตอบแทนหรือเอื้อประโยชน์ ส่วนตนระหว่างกัน ทั้งนี้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม และนำมาบังคับใช้กับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลด้วย

๒.๓ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามอื่นของสมาชิกสภา อบต. คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

๓. อำนาจหน้าที่และประเภทรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

(๑) อำนาจหน้าที่และประเภทรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

๑.๑ ด้านการจราจร (มาตรา ๖๗ (๑/๑)) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่รักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย การดูแลการจราจร และส่งเสริมสนับสนุน หน่วยงานอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว

๑.๒ ด้านการศึกษาท้องถิ่น (มาตรา ๖๗ (๕)) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่จัดการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และการฝึกอบรมให้แก่ ประชาชน รวมทั้งการจัดการหรือสนับสนุนการดูแลและพัฒนาเด็กเล็ก ตามแนวทางที่เสนอแนะจากกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา

(๒) ประเภทรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

๒.๑ รายจ่ายตามอำนาจหน้าที่ (มาตรา ๘๕ (๑๐)) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีรายจ่ายอื่นใดที่จำเป็นต้องจ่ายในการปฏิบัติหน้าที่หรือตามข้อผูกพันหรือรายจ่ายตามที่มีกฎหมายหรือระเบียบกระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้

๒.๒ รายจ่ายเพื่อการดำเนินงานต่างประเทศ (มาตรา ๘๕ วรรคสอง) การจ่ายเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลตามวรรคหนึ่ง หรือการนำเงินของกิจการที่องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเจ้าของหรือเป็นหุ้นส่วนหรือถือหุ้นในกิจการนั้น ไปใช้จ่ายเพื่อการฝึกอบรมหรือดำเนินงานในต่างประเทศ ของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จะกระทำมิได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่มีข้อตกลงหรือ ความร่วมมือกับหน่วยงานในต่างประเทศ หรือการฝึกอบรมซึ่งจัดโดย หน่วยงานของรัฐที่ก าหนดให้มีการฝึกอบรมหรือดำเนินงานในต่างประเทศ ทั้งนี้ตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด

๔. บทบัญญัติอันคุ้มครองรายจ่ายของ องค์การบริหารส่วนตำบลที่จ่ายโดยสุจริต

มาตรา ๓๐ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยที่ออกตามมาตรา ๘๕ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จะกำหนดให้คุ้มครองการจ่ายเงินที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้จ่ายไปแล้วก่อนวันที่ระเบียบในเรื่องนั้นใช้บังคับก็ได้ แต่ให้คุ้มครองได้เฉพาะที่ได้จ่ายไปโดยสุจริตและเป็นไปตาม หนังสือสั่งการหรือหนังสือกำหนดแนวทางปฏิบัติของกระทรวงมหาดไทย ที่ออกก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยที่ออกตามมาตรา ๘๕ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งมีผลใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และมีการกำหนดให้คุ้มครองการจ่ายเงินที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้จ่ายไปแล้ว ก่อนวันที่ระเบียบดังกล่าวใช้บังคับเฉพาะที่ได้จ่ายไปโดยสุจริตและเป็นไปตามหนังสือสั่งการหรือหนังสือ กำหนดแนวทางปฏิบัติของกระทรวงมหาดไทย ให้มีผลใช้บังคับได้

เงื่อนไขแห่งกฎหมาย

๑. คุ้มครองการจ่ายเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลที่มีอยู่ก่อนและการจ่ายในอนาคต
๒. ต้องจ่ายเงินไปโดยสุจริต
๓. มีหนังสือสั่งการหรือหนังสือกำหนดแนวทางปฏิบัติของกระทรวงมหาดไทยที่ออกมาก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๕. การสอบสวนและวินิจฉัยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล นายกองค์การบริหารส่วนตำบล และการปฏิบัติการขององค์การบริหารส่วนตำบล

๑. การสอบสวนและวินิจฉัยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของสมาชิก สภาองค์การบริหารส่วนตำบล (มาตรา ๔๗ ตรี วรรคสองและวรรคสาม)

๑.๑ เมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหาร ส่วนตำบลผู้ใดสิ้นสุดลง หรือเมื่อได้รับแจ้งจาก คณะกรรมการการเลือกตั้งว่าสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหาร ส่วนตำบลผู้ใดสิ้นสุดลงให้นายอำเภอสอบสวนให้แล้วเสร็จ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มิข้อสงสัยหรือได้รับแจ้งจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง แล้วแต่กรณี

๑.๒ ดำเนินการวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ นายอำเภอสอบสวนแล้วเสร็จหรือวันที่ได้รับผลการสอบสวนจาก คณะกรรมการสอบสวน แม้ว่าสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลผู้นั้น จะได้พ้นจากตำแหน่งไปแล้วไม่ว่าด้วยเหตุใด เว้นแต่เพราะเหตุตาย หรือ พ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกินสองปี

๑.๓ กรณีที่มีการตั้งคณะกรรมการสอบสวนและไม่สามารถดำเนินการสอบสวนกรณีให้แล้วเสร็จได้ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว นายอำเภออาจขยายเวลาการสอบสวนออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวัน

๑.๔ กรณีที่นายอำเภอวินิจฉัยว่าสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลผู้นั้นสิ้นสุดลงให้นายอำเภอประกาศคำวินิจฉัยให้ทราบทั่วกัน ไม่ว่าผู้นั้นจะได้พ้นจากตำแหน่งไปก่อน แล้วหรือไม่ก็ตาม

๑.๕ ถ้าในขณะที่ประกาศคำวินิจฉัยดังกล่าวผู้นั้นกำลังดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นอันเป็นผลจากการเลือกตั้ง ต่างวาระหรือต่างองค์ประกอบส่วนท้องถิ่นกัน ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งที่กำลังดำรงอยู่ด้วย และในกรณีที่เป็นการให้ถูกห้ามใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง หรือใช้สิทธิเลือกตั้ง ให้ถือว่าวันที่ประกาศคำวินิจฉัยเป็นวันเริ่มนับระยะเวลาต้องห้ามดังกล่าว คำวินิจฉัยของนายอำเภอให้เป็นที่สุด

๒. การสอบสวน วินิจฉัยเกี่ยวกับความเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสิ้นสุดลง (มาตรา ๖๔ วรรคสอง)

๒.๑ มีข้อสงสัยเกี่ยวกับความเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลผู้ใด สิ้นสุดลงตาม (๔) หรือ (๕) หรือเมื่อได้รับแจ้งจากคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าความเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลผู้ใดสิ้นสุดลงตาม (๔) ให้นายอำเภอสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ข้อสงสัย หรือได้รับแจ้งจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง แล้วแต่กรณี

๒.๒ ดำเนินการวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายอำเภอสอบสวนแล้วเสร็จหรือวันที่ได้รับผลการสอบสวนจาก คณะกรรมการสอบสวน แม้ว่านายกองค์การบริหารส่วนตำบลผู้นั้นจะได้ พ้นจากตำแหน่งไปแล้วไม่ว่าด้วยเหตุใด เว้นแต่เพราะเหตุตาย หรือ พ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกินสองปี

๒.๓ กรณีที่มีการตั้งคณะกรรมการสอบสวนและไม่สามารถดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จได้ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว นายอำเภออาจขยาย เวลาการสอบสวนออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวัน

๒.๔ กรณีที่นายอำเภอวินิจฉัยว่านายกองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) หรือ (๕) ให้นายอำเภอประกาศคำวินิจฉัยให้ทราบทั่วกัน ไม่ว่าผู้นั้นจะได้พ้นจากตำแหน่งไปก่อนแล้วหรือไม่ก็ตาม

๒.๕ ถ้าในขณะที่ประกาศคำวินิจฉัยดังกล่าวผู้นั้นกำลังดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นอันเป็นผลจากการเลือกตั้งต่าง วาระหรือต่างองค์ประกอบส่วนท้องถิ่นกัน ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งที่ กำลังดำรงอยู่ด้วย และในกรณีที่เป็นการให้ถูกห้ามใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง หรือใช้สิทธิเลือกตั้ง ให้ถือว่าวันที่ประกาศคำวินิจฉัยเป็นวันเริ่มนับ ระยะเวลาต้องห้ามดังกล่าว คำวินิจฉัยของนายอำเภอเป็นที่สุด

๓. การสอบสวน วินิจฉัยเกี่ยวกับการปฏิบัติการขององค์การบริหารส่วนตำบล

๓.๑ การกำกับดูแลของนายอำเภอตามมาตรา ๘๐ วรรคสาม

(๑) กรณีที่นายอำเภอเห็นว่าการปฏิบัติการขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นไปในทางที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบล หรือเสียหายแก่ราชการ ให้นายอำเภอ มีอำนาจหน้าที่ในการชี้แจง แนะนำหรือตักเตือนผู้ดำรงตำแหน่งที่มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการดังกล่าว หรือในกรณีเห็นสมควรจะสั่งเพิกถอนการกระทำหรือให้ระงับการปฏิบัติของผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวไว้ก็ได้ และในกรณีที่สั่งเพิกถอนหรือระงับ

(๒) ผู้ดำรงตำแหน่งที่ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำสั่งของนายอำเภอ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดต้องวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์ และเมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดวินิจฉัยเป็นประการใดให้นายอำเภอ และผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามคำวินิจฉัยนั้น คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการ จังหวัดให้เป็นที่สุด

๓.๒ การกำกับดูแลตัวบุคคลและการกระทำของบุคคล (๔ คน ๔ เหตุ) ตามมาตรา ๙๐/๑

(๑) ความปรากฏโดย มีหลักฐานตามสมควรต่อนายอำเภอว่า นายกองค้การ
บริหารส่วนตำบล รองนายกองค้การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือ
รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลผู้ใด จงใจทอดทิ้งหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่อันจะ
เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือประพฤตินฝ่าฝืน
ต่อความสงบเรียบร้อย หรือฝ่าฝืนคำสั่งของนายอำเภอที่สั่งการตามมาตรา ๙๐ วรรคสาม ให้นายอำเภอ
ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยพลัน และให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้แล้วเสร็จ
ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง หากคณะกรรมการสอบสวนไม่สามารถดำเนินการสอบสวนให้แล้ว
เสร็จได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง นายอำเภออาจขยายเวลาการสอบสวนออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวัน
และเมื่อบุคคลทั้ง ๔ ผู้ใดถูกตั้งกรรมการสอบสวนแล้ว นายอำเภอจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดปฏิบัติหน้าที่เพื่อรอฟังผล
การสอบสวนก็ได้ หากเห็นว่าการคงอยู่ในหน้าที่ของผู้นั้นต่อไปอาจเกิดการเสียหายแก่องค์การบริหารส่วน-
ตำบล ทั้งนี้ หากผลการสอบสวนปรากฏว่าบุคคลดังกล่าวไม่มีความผิดและผู้นั้น ยังมีได้พ้นจากตำแหน่งไปก่อน
ให้นายอำเภอสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่

การอุทธรณ์คำสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ ให้ผู้ที่ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการ-
จังหวัดได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งดังกล่าว ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดต้องวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายใน
สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ และเมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดวินิจฉัยเป็นประการใดให้นายอำเภอและผู้
ที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามคำวินิจฉัยนั้น คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นที่สุด

๓.๓ ผลการสอบสวนตามมาตรา ๙๒ เมื่อผลการสอบสวนตามมาตรา ๙๐/๑ ปรากฏว่า
ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามที่ถูกสอบสวน ให้นายอำเภอรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาและสั่งให้
ผู้ถูกสอบสวนพ้นจากตำแหน่งภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับรายงาน ไม่ว่าผู้นั้นจะได้พ้นจากตำแหน่งไป
ก่อนแล้วหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่เพราะเหตุตาย หรือพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกินสองปี และถ้าในขณะที่มีคำสั่ง
ดังกล่าวผู้นั้นกำลังดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นอันเป็นผลจากการเลือกตั้ง
ต่างวาระหรือต่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกัน ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งที่กำลังดำรงอยู่ด้วย และให้ถือว่าวันที่
สั่งให้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวเป็นวันเริ่มนับระยะเวลาต้องห้ามการใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง คำสั่งของผู้ว่า
ราชการจังหวัดให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นควรให้มีการสอบสวนเพิ่มเติมจาก รายงานตาม
วรรคหนึ่ง จะสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวน เพิ่มเติมก่อนสั่งการก็ได้ ซึ่งคณะกรรมการสอบสวน
ต้องดำเนินการ สอบสวนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่งให้ สอบสวนเพิ่มเติม และ
ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องสั่งการภายในสามสิบวันนับ แต่วันที่ได้รับรายงานการสอบสวนเพิ่มเติม

ภาคบ่าย วิทยากรบรรยาย เรื่อง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเหตุเดือดร้อนรำคาญ
(ช่วงเวลา ๑๔.๑๕ น. - ๑๖.๐๐ น.)

๑. อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

หลักการของกฎหมาย

๑. ให้มีการคุ้มครองประชาชนด้านสุขลักษณะและการอนามัยสิ่งแวดล้อม
๒. กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๓. ให้มีคณะกรรมการให้การสนับสนุนและติดตามกำกับดูแล
๔. ให้อำนาจเจ้าพนักงานสาธารณสุขทำหน้าที่ตรวจตรา แนะนำ และเป็นพี่ปรึกษา
ด้านวิชาการแก่ เจ้าพนักงานท้องถิ่น
๕. ให้ประชาชนมีสิทธิโต้แย้งการใช้อำนาจของเจ้าพนักงานได้

/การให้อำนาจ...

การให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ออกข้อกำหนดของท้องถิ่น เช่น

- สิ่งปฏิภูล/ มูลฝอย
- กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
- ตลาด สถานที่จำหน่าย/สะสมอาหาร
- จำหน่ายสินค้าในที่/ทางสาธารณะ

๒. เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาอนุญาตและตรวจตราดูแลกิจการต่างๆ

๓. ควบคุม ดูแล

- เกิดเหตุรำคาญ
- ผิดสุขลักษณะอาคาร
- ฝ่าฝืนข้อกำหนดฯ

๔. ใช้มาตรการทางปกครอง

- ปรับปรุง / แก้ไข
- หยุดกิจการ
- พักใช้/เพิกถอน ใบอนุญาต

เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

เจ้าพนักงานท้องถิ่น หมายถึง นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายเทศมนตรีสำหรับในเขตเทศบาล นายกองค้การบริหารส่วนตำบลสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครสำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร และ นายเมืองพิทยา สำหรับในเขตเมืองพิทยา

ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

หมายถึง ข้าราชการหรือพนักงานของราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นนั้น ให้อำนาจปฏิบัติการตรวจตรา ก ากับดูแล ตามมาตรา ๔๔ แต่กฎหมายกำหนดว่า เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะให้อำนาจเพียงข้อใดข้อหนึ่ง หรือหลายข้อ หรือทั้ง ๕ ข้อก็ได้

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น/ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

๑. ออกข้อกำหนดของท้องถิ่น
๒. ออกใบอนุญาต/หนังสือรับรองการแจ้ง ตรวจตราดูแลกิจการต่าง ๆ
๓. ออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการ/บุคคล แก้ไข/ปรับปรุง กรณีปฏิบัติไม่ถูกต้อง
๔. กรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง อาจสั่งให้หยุดกิจการ/พักใช้/เพิกถอนใบอนุญาตได้แล้วแต่กรณี
๕. เปรียบเทียบคดีในบางคดี
๖. แต่งตั้งผู้ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น
๗. อื่นๆ ที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข ๒๕๓๕

เจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

เจ้าพนักงานสาธารณสุข หมายถึง เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ขณะนี้มีเจ้าพนักงานสาธารณสุข ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะมีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแนะนำแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

/อำนาจ...

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

๑. แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อออกคำสั่ง กรณีที่พบว่ามี การปฏิบัติไม่ถูกต้อง หรือฝ่าฝืน พระราชบัญญัติ หรือกฎกระทรวง หรือข้อกำหนดของท้องถิ่น เพื่อให้แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องตามมาตรา ๔๖ วรรค ๑

๒. กรณีที่พบว่าจะเป็นอันตรายร้ายแรง ต่อสุขภาพของประชาชนโดยส่วนรวมซึ่งสมควรจะ ดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการแก้ไขหรือระงับเหตุ นั้นได้ แล้วแจ้งให้เจ้า พนักงานท้องถิ่นทราบ ตามมาตรา ๔๖ วรรค ๒

๓. เพื่อให้สามารถปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมี อำนาจตามมาตรา ๔๔ (๑) - (๕)

สรุปอำนาจหน้าที่ ตามมาตรา ๔๔ ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเจ้าพนักงานสาธารณสุข

๑. เรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ ทำคำชี้แจงหรือส่งเอกสาร

๒. เข้าไปในอาคาร หรือสถานที่ใดๆในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้น-ตก หรือในเวลาทำการเพื่อ ตรวจสอบ ควบคุม หรือดูแลหลักฐาน

๓. แนะนำให้ผู้ประกอบการปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขหรือข้อกำหนดของท้องถิ่น

๔. ยึดหรืออายัดสิ่งของใดๆ ที่อาจเป็นอันตรายเพื่อดำเนินคดี หรือทำลายในกรณีที่เป็น

๕. เก็บหรือนำสินค้า หรือสิ่งของใดๆ ที่สงสัยหรืออาจก่อเหตุรำคาญในปริมาณที่สมควรเพื่อ เป็นตัวอย่างในการตรวจสอบ โดยไม่ต้องใช้ราคา

๒. เหตุรำคาญ

เหตุรำคาญ คือ เหตุอันอาจก่อให้เกิด ความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงหรือ ผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้นดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ

ลักษณะที่ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ ได้แก่

(๑) ลักษณะของการจัดให้มีแหล่งน้ำทางระบายน้ำ ที่อาบน้ำ ส้วม หรือที่ใส่มูลหรือเถ้า อยู่ใน ทำเลที่ไม่เหมาะสม สกปรก หมักหมมสิ่งของ มีการเททิ้ง สิ่งใดเป็นเหตุให้มีกลิ่นเหม็น หรือน่าจะเป็นแหล่ง เพาะพันธ์พาหะนำโรค จนอาจก่อให้เกิดความเสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๒) การเลี้ยงสัตว์ในที่หรือโดยวิธีใดหรือมีจำนวนมากเกินสมควรจนอาจก่อให้เกิดความเสื่อม หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๓) อาคารที่อยู่อาศัยของคนหรือสัตว์ โรงงานหรือสถานประกอบการกิจการใดๆ ไม่มีหรือมีแต่ มิได้ควบคุมดูแลให้การระบายอากาศ การระบายน้ำการกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือการควบคุมสารพิษ ปราศจากกลิ่น เหม็นหรือละอองสารเป็นพิษอย่างเพียงพอจนอาจก่อให้เกิดความเสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อ สุขภาพ หรือ

(๔) การกระทำใดๆ อันเป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความ สั่นสะเทือน ฝุ่น ละออง เขม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ดังนั้น การกระทำใดๆ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำของบุคคล/กลุ่มบุคคล/หน่วยงาน/สถานประกอบการหรือ โรงงานที่ ก่อให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ย่อมถือว่าเป็นการก่อเหตุรำคาญ

ขั้นตอนการจัดการเหตุรำคาญ (ขั้นตอนการเตรียมการ)

๑. การพิจารณาประเด็นการร้องเรียน

๒. การศึกษาข้อกฎหมาย/หลักเกณฑ์มาตรฐาน/แนวทางปฏิบัติ

๓. เตรียมอุปกรณ์และเอกสารในการตรวจสอบ

๔. ประสานหน่วยงานในพื้นที่ เช่น สสอ. และอปท.

๕. ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นทีมตรวจสอบ เช่น ปศุสัตว์อำเภอ ศูนย์ดำรงธรรมฯ

๖. เข้าไปตรวจสอบข้อเท็จจริง (มาตรา ๔๔)

การตรวจสอบข้อเท็จจริง (ขั้นตอนการเข้าไปตรวจสอบ)

๑. แนะนำตนเอง แจ้งวัตถุประสงค์พร้อมแสดงบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน
๒. แจ้งสิทธิ/หน้าที่ให้ผู้ร้องเรียนและผู้ถูกร้องเรียนทราบ
๓. ในการเข้าตรวจสอบสถานที่ต้องตรวจพร้อมกับเจ้าของสถานประกอบการเสมอ

การตรวจสอบข้อเท็จจริง (ขั้นตอนการเข้าไปตรวจสอบ)

กรณีพบว่าเป็นเหตุรำคาญ

(๑) ให้ออกคำแนะนำ (โดยมอบ ผปก./เสนอ จพถ./เก็บที่ จพส.)

- ระบุสาเหตุ และข้อเท็จจริง
- ระบุข้อปฏิบัติที่ต้องแก้ไขที่ชัดเจน
- ให้อภัยมือชื่อรับทราบ(ผู้ตรวจ และผู้ถูกร้อง)

(๒) รายงานผลการตรวจแนะนำให้ผู้บังคับบัญชาทราบ

กรณีถ้าไม่เป็นเหตุรำคาญ ให้อภัยเรื่อง และแจ้งผู้ร้อง

การตรวจสอบข้อเท็จจริง (ขั้นตอนการติดตามผล)

๑. กลับเข้าไปตรวจสอบสภาพสถานประกอบการ/ที่เกิดเหตุเมื่อครบกำหนดเวลาตามที่กำหนดไว้ในคำแนะนำ
๒. จัดทำบันทึกรายงานผู้บริหารตามลำดับขั้น เพื่อเสนอให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งทางปกครองต่อไป กรณีที่ไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำ

บทกำหนดโทษ ตามมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามประกาศฯ โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

สรุปผลการประเมินความพึงพอใจ และความรู้ความเข้าใจที่ได้รับในการอบรมจากการตอบแบบประเมินของผู้เข้ารับการอบรม จำนวน ๗๘ ราย ดังนี้

ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ (ร้อยละ)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	เล็กน้อย	ไม่พอใจ
๑.ระยะเวลาการจัดอบรม	๔๔.๘๘	๕๑.๒๘	๓.๘๔	-	-
๒.การกำหนดหัวข้อการอบรม	๔๖.๑๕	๕๓.๘๕	-	-	-
๓.การบรรยายของวิทยากร	๕๑.๒๘	๔๖.๑๕	๒.๕๖	-	-
๔.เอกสารข้อมูลประกอบการอบรม	๕๐	๔๘.๗๑	๑.๒๘	-	-
๕.สถานที่จัดอบรม	๕๓.๘๔	๔๖.๑๖	-	-	-
๖.อาหารและเครื่องดื่ม	๖๕.๓๘	๓๔.๖๑	-	-	-

ประเด็นคำถาม	ระดับรู้ความเข้าใจ (ร้อยละ)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	เล็กน้อย	ไม่เข้าใจ
๑. ท่านได้รับความรู้ความเข้าใจในเรื่องปัญหาการทุจริต และสามารถนำไปปรับพฤติกรรม โดยไม่ยอมรับต่อการทุจริตทุกประเภท	๔๓.๕๘	๕๖.๔๒	-	-	-
๒. ท่านได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน	๔๒.๓๑	๕๗.๖๙	-	-	-
๓. ท่านได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๖.๑๕	๕๓.๘๕	-	-	-
๔. ท่านได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เหตุเดือดร้อนรำคาญ ตาม พรบ.การสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕	๔๖.๑๕	๕๓.๘๕			
๕. ท่านได้รับความรู้จากการอบรมสามารถนำไปเป็น ประโยชน์ในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	๘๓.๓๓	๑๖.๖๗			

ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ ชาย ร้อยละ ๖๑.๕๓

หญิง ร้อยละ ๓๘.๔๗

ข้อปรับปรุงแก้ไข / เสนอแนะ

- ไม่มี

ประเด็นที่ต้องการให้มีการอบรมให้ความรู้ในครั้งต่อไป

- ไม่มี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(ลงชื่อ)

(นางสาวพรรณธิพา จอมหงษ์)

นิติกรปฏิบัติการ

ความเห็นหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ

(ลงชื่อ).....

(นางสาวสุวิชัย เขจรบุตร)

หัวหน้าสำนักปลัด อบต.

โครงการอบรมให้ความรู้ด้านกฎหมาย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

วันศุกร์ ที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๓

เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๐๐ น.

ณ ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ

โครงการอบรมให้ความรู้ด้านกฎหมาย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

วันศุกร์ ที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๓

เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๐๐ น.

ณ ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ

แบบประเมิน (ก่อนรับการอบรม)

โครงการอบรมให้ความรู้ด้านกฎหมาย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

วันศุกร์ ที่ ๑๘ กันยายน เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๐๐ น.

ณ ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ

โดย : งานนิติการ ฝ่ายกฎหมายและคดี สำนักงานปลัด อบต. องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ

.....

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ตามความคิดเห็น และความรู้ความเข้าใจของท่าน

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ () ชาย () หญิง

อายุ () ต่ำกว่า ๒๐ ปี () ๒๑ - ๓๕ ปี () ๓๖ - ๔๕ ปี () ๔๕ ปีขึ้นไป

อาชีพ () ข้าราชการ/ลูกจ้างของรัฐ () เกษตรกร () ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย

() สมาชิก อบต./ผู้นำชุมชน () อื่นๆ

ประเด็นคำถาม	ระดับรู้ความเข้าใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	เล็กน้อย	ไม่เข้าใจ
๑. ท่านมีความรู้ความเข้าใจ ปัญหา การทุจริต การไม่ทนต่อการทุจริตมาก น้อยเพียงไร	 (๕)	 (๑๑)	 (๑๑)	 (๒)	 (๖)
๒. ท่านมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับ เรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนเพียงไร	 (๘)	 (๑๑)	 (๑๑)	 (๖)	 (๖)
๓. ท่านมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นมากน้อยเพียงไร	 (๑)	 (๑๑)	 (๑๑)	 (๖)	 (๖)
๔. ท่านมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับ หน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นเหตุ เดือดร้อนรำคาญ ตาม พรบ.การ สาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ มากน้อย เพียงไร	 (๕)	 (๑๑)	 (๑๖)	 (๖)	 (๑)
๕. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ อำนาจหน้าที่ของ อบต. ตาม พรบ.สภาตำบลและองค์การบริหาร ส่วนตำบล มากน้อยเพียงไร	 (๑๑)	 (๑๑)	 (๑๑)	 (๖)	 (๖)

แบบประเมิน (ก่อนรับการอบรม)

โครงการอบรมให้ความรู้ด้านกฎหมาย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

วันศุกร์ ที่ ๑๘ กันยายน เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๐๐ น.

ณ ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ

โดย : งานนิติการ ฝ่ายกฎหมายและคดี สำนักงานปลัด อบต. องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ

.....

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ตามความคิดเห็น และความรู้ความเข้าใจของท่าน

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ () ชาย (✓) หญิง

อายุ () ต่ำกว่า ๒๐ ปี () ๒๑ - ๓๕ ปี () ๓๖ - ๔๕ ปี (✓) ๔๕ ปีขึ้นไป

อาชีพ (✓) ข้าราชการ/ลูกจ้างของรัฐ () เกษตรกร () ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย

() สมาชิก อบต./ผู้นำชุมชน () อื่นๆ

ประเด็นคำถาม	ระดับรู้ความเข้าใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	เล็กน้อย	ไม่เข้าใจ
๑. ท่านมีความรู้ความเข้าใจ ปัญหา การทุจริต การไม่ทนต่อการทุจริตมาก น้อยเพียงไร			✓		
๒. ท่านมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับ เรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนเพียงไร		✓			
๓. ท่านมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับ การกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นมากน้อยเพียงไร			✓		
๔. ท่านมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับ หน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นเหตุ เดือดร้อนรำคาญ ตาม พรบ.การ สาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ มากน้อย เพียงไร			✓		
๕. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ อำนาจหน้าที่ของ อบต. ตาม พรบ.สภาตำบลและองค์การบริหาร ส่วนตำบล มากน้อยเพียงไร		✓			

😊 ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม 😊